

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Εκδιδόμενον ἐν ἀπεριόριστῳ ἀριθμῷ ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Βουτυρά, Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησιόου καὶ Ι. Μ. Δαμνιέρη, διευθύνοντες.

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ

Ἡ ἐκδασίς τοῦ ἀρξαμένου χιτὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην πολέμου ἐν τῇ ἀπωτάτῃ Ἀνατολῇ δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ ἐπιδράσῃ σημαντικῶς ἐπὶ τῶν ἐλληνικῶν τυχῶν. Ἀλλὰ καὶ ἡ τοιαύτη ἢ τοιαύτη ἐπίδρασις δὲν θὰ ἦτο ἴσως ἀσχετος πρὸς τὰς τυχόν ἀσυλλογίστους ἢ συνετάς ὑμῶν ἐκδηλώσεις καὶ εὐχάς. Ἀληθές ἐστι διὰ τῶν εὐχῶν ἡμῶν οὐδεὶς δύναται νὰ ἐνισχυθῇ, ἀληθές δὲ ἐστὶν ἐπίσης, ὅτι δύναται νὰ ζημιωθῇ εἰς, οὗτος δὲ νὰ εἰμεθα ἡμεῖς πάλιν. Ἐπιβάλλεται ἄρα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, εἴτε διὰ τοῦ τύπου, εἴτε διὰ τοῦ λόγου ἐρμηνεύει τὰ φρονήματά του, νὰ πράττῃ τοῦτο μετὰ τῆς πεποιθήσεως περισκέψεως καὶ τῆς διακρινάσεως αὐτὸν πάντοτε ἀξιοπρεπείας καὶ εὐγενείας.

Ἐὰν αἱ ὑπερφίαλοι τῶν πανσλαυιστῶν ὀρέξεις ἐπικρανῶν καὶ πικραίνουσιν ἡμᾶς, ἡ Ρωσία, ὡς κράτος, ἢ περιπλακεῖσιν εἰς τὸν φρικτὸν πόλεμον, δὲν ἔπαυσεν οὐτα Δύναμεις προστάτης, ὡς ἀπεδείχθη προφανέστατα οὐ μόνον πρὸς ἐκταετίας, ὅτε ὁ ἐχθρὸς ἡμῶν εἶχεν ὑπερβῇ τὰ σύνορα καὶ ὠδεύεν ἀμείλικτος πρὸς τὰς Ἀθήνας, οὐδ' ὅτε ἀπηττετο μία σθεναρὰ πρωτοβουλία πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Κρήτης, ἀλλὰ καὶ πέρυσιν ἀκόμη, ὅτε ἔκρεπε νὰ βροντοφωνηθῶσιν αἱ βουλγαρικαὶ κακουργίαι καὶ ἐστιγματίζοντο αὗται διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ρώσου ὑπουργοῦ.

Ὅπως εἰς τὰ ἄτομα οὕτω καὶ εἰς τὰ ἔθνη, οὐδὲν συγκινεῖ τόσον ἢ διατηρεῖται ἐν τῇ μνήμῃ πλειότερον, ὅσον ἢ ἐν ταῖς ὥραις τῶν μεγάλων δοκιμασιῶν συμπαθεία καὶ προσοχή. Ὅταν μάλιστα ὑπάρχουσι μεταξὺ τῶν ἐθνῶν δεσμοὶ μεγάλων συμφερόντων καὶ δεσμοὶ ἀμοιβαίας εὐγνωμοσύνης, οἷαν καὶ οἱ Ρῶσοι ὀφείλουσιν εἰς τοὺς ἐκχριστιανίσαντας καὶ ἐκπολιτίσαντας αὐτοὺς, καὶ ἡμεῖς εἰς τοὺς συντελέσαντας εἰς τὴν μερικὴν τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος ἀπελευθέρωσιν, σμικρύνουσι τὸ χρέος τῆς εὐγνωμοσύνης οἱ παρέχοντες, ἐν ταῖς ὥραις τῶν ἐθνικῶν ἀγωνιῶν τὴν συμπάθειαν τῶν, μεγεθύνουσι δὲ διὰ ταύτης τὰς ὑπὸ τῶν ἄλλων ὀφειλομένης χάριτας.

Καὶ ὅπως ὑπάρχει ἐπίσημος οὐδετερότης, συγκρατοῦσα τὰς ὕλικὰς δυνάμεις τῶν ἔξω τῆς παλαιστρας κρατῶν, οὕτω ὑπάρχει καὶ ἀνεπίσημος οὐδετερότης, συγκρατοῦσα τὰς αἰσθηματικὰς ἐκδηλώσεις τῶν λαῶν καὶ ἐπιτρέπουσα μόνον τὴν σιγὴν θλίψιν ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς τοῦ πολέμου ὑπὲρ ἀμφοτέρων τῶν πασχόντων.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὅμως ἀδυνατεῖ νὰ τηρήσῃ τὴν ἀνεπίσημον ταύτην οὐδετερότητα τῶν αἰσθημάτων, προκειμένου σήμερον περὶ Δυνάμεως προστάτιδος καὶ ὁμοδόξου· διότι ἄλλως θὰ ἀντεστρατεύετο πρὸς τὰς ὑπαγορεύσεις καὶ τοῦ νοῦς καὶ τῆς καρδίας του.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ματθαίου. (25. 31. 46)

Κείμενον

Εἶπεν ὁ Κύριος. Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥστε ὁ ποιμὴν ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ Βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπείνασα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψασα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ περιβάλετέ με· ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἦλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σὲ εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθροψάμεν; ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δὲ σὲ εἶδομεν ξένον, καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυμνόν, καὶ περιβάλομεν; πότε δὲ σὲ εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἦλθομεν πρὸς σέ; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν. Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐν τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων. Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ Διαβόλῳ καὶ τοῖς ἄγγελοις αὐτοῦ. Ἐπείνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ οὐ περιβάλετέ με· ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· Κύριε, πότε σὲ εἶδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν. Ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐν τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Σημειώσεις

1) Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου — ὁ κατ' ἐξοχὴν τέλειος ἄνθρωπος. 2) Πάντα τὰ ἔθνη — τὰ εἰς τὸν Χριστὸν πιστεύοντα.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Ἐν ἀπεριγράπτῳ δόξῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, ἐμφανίζεται ἐπὶ θρόνου δόξης ὁ κριτής. Ἐνώπιον αὐτοῦ συναγόνται πάντα τὰ ἔθνη τὰ πιστεύοντα εἰς αὐτόν. Καὶ ὁ Κύριος χωρίζει αὐτὸν εἰς δύο τάξεις. Μέτρον τοῦ χωρισμοῦ δὲν εἶναι ἡ πίστις, διότι πάντες οἱ κρινόμενοι πιστεύουσιν εἰς αὐτόν· μέτρον τοῦ χωρισμοῦ εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς πίστεως, τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης. Δὲν ἐρωτᾷ ὁ Κύριος, κατὰ πόσον ἐτηρήθησαν οἱ τύποι, ἀλλὰ κατὰ πόσον ἐφάνη ἐκαστος χρήσιμος εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ ἐγκρίεται ἡ ἀληθὴς ἀγιότης, ἡ ἀληθὴς δικαιοσύνη. Ὁ Κύριος θέλει τὸν ἄγιον, ἀκριβῆ τηρητὴν τοῦ νόμου τῆς ἀγάπης, μὴ ἔχοντα τὴν

φίλχυτον, ἐγωϊστικὴν, καὶ ἐντελῶς ἀχρηστον ἀγιότητα τοῦ Στυλίου, μὴδὲ τὴν φίλχυτον φυγὰν ἀγιότητα τῶν μοναχῶν, ἀλλὰ τὴν ἐνεργόν, τὴν δρῶσαν, τὴν πονοῦσαν καὶ πᾶσχοῦσαν ἐν μέσῳ τῆς κοινωνίας ἀγιότητα. Καὶ θέλει τὴν ἐπὶ τῆς ἀγάπης στηριζομένην ἀγιότητα ταύτην, μὴ ἀπομακρυνομένην ἀπ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἐδραζομένην ἐπὶ ἀγάπης κέντρον ἐχούσης αὐτὸν τὸν Κύριον ἡμῶν.

Καὶ ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη συνίσταται ὅχι μόνον εἰς τὸ ν' ἀγαπᾷ τις τοὺς δυστυχεῖς καὶ νὰ εὐεργετῇ αὐτούς, ἀλλὰ νὰ ἀγαπᾷ καὶ εὐεργετῇ τοὺς διὰ τὴν πρὸς τὸν θεὸν ἀγάπην. Ἰδοὺ τὸ χαρακτηριστικὸν σημεῖον τῆς Χριστιανικῆς ἀγάπης. Πάντα τὰ ὄντα τὰ λογικὰ εἶναι δημιουργήματα τοῦ θεοῦ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν αὐτοῦ. Ἐφ' ὅσον ἡ εἰκὼν προσομοιάζει πρὸς τὸ πρωτότυπον, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ τελειότερα εἶναι. Ἡ τελειότης τῶν ἀνθρώπων συνίσταται εἰς τὴν ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλυτέραν προσομοίωσιν αὐτῶν πρὸς τὸν Δημιουργὸν θεόν.

Τοῦτου δεδομένου δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν πῶς ὀφείλομεν ν' ἀγαπῶμεν τὸν πλησίον διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, διότι διακρίνομεν τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ πλησίον. Καὶ ἐκτὸς τούτου εἶναι εὐκολον νὰ ἐννοήσωμεν πῶς εἶναι δυνατόν ν' ἀγαπῶμεν τοὺς δυστυχεῖς, βλέποντες ἐν αὐτοῖς τὴν εἰκόνα τῆς θεότητος. Δυστυχῶς ἡ εἰκὼν τοῦ Θεοῦ δὲν διαλάμπει ἐν τῇ πτωχῇ ἀνθρωπότητι, ἐπὶ τῶν δυστυχῶν. Αἱ δυσπραγίαι, ἡ πενία, ἡ ἀκολασία, ἡ ἀμαρτία καὶ ποικίλα ἄλλα δεινὰ, φαίνονται ὅτι ἔχουσιν ἐξαλείψῃ ἀπὸ τῶν δυστυχῶν ἐκείνων τὰ μέγιστα σημεῖα τῆς προσομοιότητος πρὸς τὸν Θεόν. Ἡ φιλανθρωπία δὲ πρὸς τοὺς δυστυχεῖς εἶναι σπανιωτέρα τῆς ἐν γένει ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον. Ἰδετε, ἡ φιλανθρωπία πρὸς τοὺς δυστυχεῖς ἐνασκεῖται πολὺ μάλλον ἔνεκα τῆς ἀνάγκης ἐν ᾗ εὐρίσκονται. Λαμβάνουσιν αὐτοὺς ὡς ὄφιν, καὶ συνεισφέρουσιν ὑπὲρ αὐτῶν ἀπλῶς καὶ μόνον διότι δυστυχοῦσι, διότι εἶναι πτωχοί. Ἐκαστος θεωρεῖ ἑαυτὸν ὑπόχρεον ν' ἀναλάβῃ μερίμναν τινὰ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῆς ἀνθρωπότητος. Τοῦτο μόνον διαδίδε-
πουσιν ἐκαὶ ἐνθα ὄφειλον πρὸ παντὸς νὰ διακρίνωσιν αὐτὸν τὸν Θεόν. Ἐντεθεὶς ἡ δυσκολία ν' ἀγαπῶσι τοὺς πτωχοὺς, χάριν τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, διότι δυσκόλως εὐρίσκουσιν ἐν αὐτοῖς τὴν ἀρχικὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ.

Καὶ τὴν δυσκολίαν ταύτην διαλύει καὶ αἶρει ἐντελῶς ὁ Χριστιανισμός. Ὁ ἀνθρώπος ἔχει ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος ταύτης πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ὁ Θεὸς καθίσταται μέχρι τοῦ ἀνθρώπου διὰ νὰ ἀνακτήσῃ καὶ πάλιν τὴν ὁμοιότητα ταύτην, καὶ καταστήσῃ εὐκολον εἰς τὸν ἀνθρώπον τὴν προσέγγισιν πρὸς τὴν ὁμοιότητα ταύτην. Καὶ κατελθὼν ὁ Κύριος οὐδεμίαν τῶν ἀνθρωπίνων δυστυχιῶν ἐλητμόνησεν, ἀλλ' ἀναλαβὼν πάσας, πλὴν τῆς ἀμαρτίας ἐξήγνησεν αὐτάς καὶ προσέδωκεν αὐτάς τὸν τύπον αὐτοῦ. Γενόμενος ὁ δυστυχέστερος τῶν ἀνθρώπων, μετεποίησε τὸν δυστυχέστερον τῶν ἀνθρώπων εἰς πιστοτέραν εἰκόνα ἑαυτοῦ, ἢ τὸν εὐτυχῇ τὸν ἐν τῇ κόσμῳ. Καὶ ὁ δυστυχέστερος τῶν ἐπὶ γῆς, ὁ δοῦλος ἔχει μείζονα ὁμοιότητα πρὸς τὸν Σωτῆρα, φέρει ἐκφανέστερα πῶς ἐπὶ γῆς τὰ σημεῖα τῆς θεότητος. Οὕτως, ἴδετε τὸν Ἰησοῦν εἰσάγοντα τοὺς ἐκλεκτοὺς εἰς τὸν Παράδεισον. Βιάζει τούτους διότι ἐνέδυσαν αὐτὸν ἱμάτια ὅτε ἦτο γυμνός, ἔδιδαν αὐτῷ νὰ τρώγῃ, ὅτε ἐπείνα, ἔδιδον αὐτῷ νὰ πίνῃ, ὅτε ἐδίψα, καὶ ὅτε παντοία δυστυχίαι, τῆς ξενιτείας, τῆς φυλακῆς, τῆς νόσου, ἐμάστιζεν αὐτὸν προσήρχοντο εἰς παραμυθίαν αὐτοῦ. Ἀκούετε πῶς ὁ Κύριος ἡμῶν ἀνυψοῖ ἐν τῇ προσώπῳ αὐτοῦ τὸν πτωχόν, καὶ τὸν δυστυχῇ; Ἡ ὁμοιότης τοῦ Θεοῦ ἀκτινοβολεῖ ἐν τῇ ἀνθρώπῳ. Καὶ ὅταν βλέπω ἀνθρώπον πτωχόν καὶ ἐν ταπεινώσει, εὐρίσκω ὅτι ἐπὶ μάλλον προσομοιάζει πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ὅτι ἡ ἀληθὴς εἰκὼν τοῦ Θεοῦ εὐρίσκεται ἐν αὐτῷ. Καὶ

ἀγαπῶ λοιπὸν οὕτω τὸν δυστυχῇ, καὶ προσπαθῶ νὰ κατέλθω μέχρις αὐτοῦ καὶ ἀποσπᾶσω καὶ προσκολλήσω εἰς τὴν ψυχὴν μου, μέρος τῆς ὁμοιότητος ἐκείνης.

Καὶ ἰδοὺ διατὶ ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη καὶ φιλανθρωπία ἐκδηλοῦται ἐκφανέστατα ἐνίοτε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῶν πτωχῶν, καὶ τῶν δυστυχῶν, καὶ ἰδοὺ διατὶ ἡ ἀγάπη αὕτη ἐξυψοῦται ἐνίοτε μέχρι τελείας αὐταπαρνησίας καὶ ἀφοσίωσης.

Τοιαύτην τὴν χριστιανικὴν ἀγάπην καὶ φιλανθρωπίαν ἀναλῶμεν οἱ πάντες ἐὰν θέλωμεν ν' ἀκούσωμεν καὶ ἡμεῖς, ἐκ στόματος τοῦ Σωτῆρος ἡμέραν τινα, «Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν Βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.... Ἀμὴν λέγω ὑμῖν. Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων ἐμοὶ ἐποιήσατε».

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΛΗΞΑΝ ΤΡΙΕΤΙΑΝ 1901-1903

Ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ Γεν. Συνελεύσει τῆς 25 Ἰανουαρίου 1904.

Κύριοι.

Οἱ φίλοι ἐταῖροι, οἱ ἀναθνήσκοντες ἡμῖν τὴν ἐντολὴν τῆς προ-
παρασκευῆς τοῦ ἐδάφους, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου θὰ καλλιεργηθῶσι καὶ εὐδοκίμησιν αἱ κοινὰ ἰδέαι καὶ οἱ κοινὸι πόθοι, θ' ἀνέμενον ἴσως ἐνωρίτερον νὰ λογοδοτήσωμεν αἴσια πρὸ αὐτῶν, καὶ νὰ μὴ ἀναμείνωμεν πρὸς τοῦτο τὴν λήξιν τῆς τριετοῦς ἡμῶν θητείας. Ἀλλ' ἡ ἐντολὴ ἦτο πλείστορον ἢ ὅσον ὑπε-
θέτομεν βαρεῖα, τὸ δὲ δοθὲν ἡμῖν ἀπλούστερον κατὰ τὸ φαινόμενον σύνθημα *Πάτρια*, ὡς συμβολίζον τὰ εὐγενέστερα ἐθνικὰ ἰδιώδη, ἀπετέλει πρόγραμμα εὐρυτάτης ἐνεργείας καὶ ἐκτάσεως. Ἐπὶ χρόνον πολὺν ἡμεῖς αὐτοί, οἱ ἐντεταλ-
μένοι, ἐμελετῶμεν τὸ ἀπείρον τῆς ἐντολῆς καὶ ἐζητοῦμεν νὰ περιορίσωμεν αὐτὴν εἰς πλάτος ἀνάλογον πρὸς τὰς ἡμετέρας δυνάμεις.

Ἡ βαθεῖα ἐντύπωσις, ἣν παρήγαγε τὸ πρῶτον κή-
ρυγμα τῆς Ἑταιρείας, ὑπῆρξε δι' ἡμᾶς ὁ διδάσκαλος τῆς πρεπούσης ἐν ἀρχῇ δράσεως· ἡ δὲ ψαλμὸς τοῦ λόγου, τοῦ ἐνιαχ-
οντος τὰς ψυχὰς καὶ θέτοντος τὰ θεμέλια τῶν μεγάλων ἔργων τῆς ἐθνικῆς ἀνορθώσεως, ἡ δὲ ψαλμὸς τοῦ ἀληθοῦς λόγου κατε-
δηλώθη ἡμῖν πανταχόθεν καὶ ἀπὸ ἀποφῶνων σημείων, ὕψιων ἢ χαμηλῶν ἐγγύς ἢ μακρυσμένων.

Μαρτύριον τούτου ἡ εὐμένεια μετ' ἧς ἡ Α.Β.Γ. ὁ πρίγκηψ Νικόλαος, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Βασιλέως, ἀπεδέχθη τὴν ἐπίτιμον τῆς Ἑταιρείας προεδρείαν. Μαρτύριον τῆς Ἑρᾶς συνόδου αἱ θερμαὶ προτροπαὶ καὶ εὐλογίαι. Μαρτύριον παντοειδὲς ἄλλαι λαϊκαὶ ἐκδηλώσεις.

Ἐχράξαμεν τότε τὸ σχέδιον τῆς διὰ τοῦ λόγου καὶ τοῦ τύπου ἐνεργείας, ἥτις οὐδὲν ἄλλο ἔπρεπε νὰ εἶναι ἢ πόλεμος ἐναντίον τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀδιαφορίας, τῆς γεν-
νωμένης, τῆς ἀναπτυσσομένης ἐντὸς τῶν Ἑλληνικῶν ψυχῶν καὶ ἀπειλούσης νὰ δεσπόσῃ αὐτῶν. Ὁνειροπολήσαμεν πρότυπα σχολεῖα, παρέχοντα εἰς τὰς εὐπλάστους καρδίας τῶν νέων τὰ πρέποντα εἰς αὐτοὺς ἐφόδια. Ὁνειροπολήσαμεν ἐθνικοὺς ἀποστόλους, διατρέχοντας τὰς Ἑλληνικὰς χώρας καὶ σπεύρον-
τας τὰς ἀρχὰς ἀφ' ὧν θ' ἀναφῶσιν ἀληθινοὶ Ἕλληνες· ἢ ἔστω ὅμοιοι πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς τῆς σήμερον, διότι τὰ φαινό-
μενα κραυγάζουσιν ὅτι θ' ἀποδώσι χεῖρες. Ὁνειροπολήσαμεν θαυμάσιον τινα συνδυασμὸν τῆς ἐμμενῆς εἰς τὰς πατρίους ἀρετὰς καὶ τὰς ἡθῆς, καὶ τῆς ἐν ἀμίλλῃ πρὸς τοὺς ἄλλους πεπολιτισμένους λαοὺς, προσδοκῶντας ἐν τῇ ἀληθῇ πολιτισμῶν. Ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν ἱστορία καὶ ἡ σύγχρονος τῶν μεγάλων λαῶν ἐπειθεν ἡμᾶς, ὅτι τὸ ὄνειρον δὲν ἦτο ἀπραγματοποίητον.

Ὁνειροπολήσαμεν τέλος τὴν σμίκρυνσιν τῶν ἀποστάσεων μεταξὺ τῶν ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς χώραις κεχωρισμένων καὶ τῶν ἐν τῇ διασπορᾷ ἀδελφῶν καὶ τὴν ἐξέυρεσιν δεσμοῦ προκα-
λοῦντος παρ' αὐτοῖς τοὺς αὐτοὺς παλμούς, τὰς αὐτὰς σκέψεις ἐπὶ τῶν μεγάλων ἐθνικῶν ζητημάτων. Ἀπόρροια τοῦ τελευ-
ταίου τούτου πόθου ὑπῆρξεν ἡ ἰδρυσις τῶν «Πατρίων».

Ἀλλὰ τὸ σχέδιον τῆς διὰ τοῦ λόγου καὶ τοῦ τύπου ἐνε-
ργείας, ὅσον καὶ ἂν θεωρηθῇ σχετικῶς περιορισμένον, ἀπῆτει μέσα ὕλικά, ἅτινα δὲν εἶχομεν νὰ διαθέσωμεν. Τόλμημα ἄλλῳ ὑπῆρξε καὶ αὕτη, ἡ σχετικῶς μᾶλλον ὀλιγοδάπανος, ἐναρξίς τῶν ἔργων τῆς Ἑταιρείας, διὰ τῆς ἐκδόσεως φύλλου ὅπερ, ἄνευ οὐδενὸς κεφαλαίου ἰδρύσαντες ἐστῆρίξαμεν κυριο-
λεκτικῶς ἐπὶ προϋπολογισμοῦ ἐλπίδων. Οὐδεὶς εἶπομεν θερίζει ἐὰν δὲν σπείρῃ. Εἶχομεν ὅμως πεποιθήσιν ὅτι ἐσπεί-
ρομεν εἰς ἀγαθὴν γῆν. Τὸ τόλμημα δὲν ἦτο ἀπληλαγμένον καὶ ἀγαθὴς τινας ὑστεροβουλίας· ὅπως τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν παρὰσχῃ ὑμῖν τὰ ὕλικά μέσα τῆς πραγματώσεως τοῦ σκο-
ποῦ τῆς Ἑταιρείας, ὕλικά μέσα μεγάλα, ὅσον μέγας καὶ ὁ σκοπός, ἦτο ἀνάγκη νὰ γνωρίσῃ τὰς ιδέας ἡμῶν, νὰ τὰς ἐκτιμήσῃ, νὰ τὰς συμμερίσθῃ, νὰ γίνῃ ὁμόφρον πρῶτον καὶ κατόπιν ἀρωγόν. Αἱ προβλέψεις ἡμῶν ἤρχισαν εὐτυχῶς ἐπα-
ληθεύουσαι. Ὅταν φθάσωμεν εἰς τὸ περὶ τῶν οικονομικῶν τῆς Ἑταιρείας κεφάλαιον θὰ ἴδῃτε κολοσσιαῖον σχετικῶς ἔλ-
λειμμα. Ἀλλὰ τὸ ἔλλειμμα τοῦτο προήλθεν ἐκ τῶν δαπανῶν τοῦ α' ἔτους τῶν «Πατρίων». Τοῦ δευτέρου ἔτους, ὅπερ λήγει μετ' οὐ πολλῆς δαπάνης ἐκκλύθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ δωρεῶν αὐθορμητῶν, ἀποστελλομένων ὑπὸ τῶν αὐξανόμενων κατ' ἐκάστην ὁμοφρόνων.

Χάριν τῆς ἱστορίας τῆς Ἑταιρείας, ἥτις περιλαμβάνεται ἐν τῇ λογοδοσίᾳ ταύτῃ, δεόν νὰ σημειωθῇ ἐνταῦθα τὸ μοναδι-
κὸν εἰς τὰ χρονικά σωματεῖον γεγονὸς, ὅπρ ἐπηκολούθησε τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας. Οἶονε διὰ Πανελ-
ληνίου δημοψηφίσματος τὸ γένος καὶ τὸ ἔθνος ἐπευφήμησαν ἐπιδοκιμάζοντα τὴν εὐστοχίαν αὐτῆς ἀπόφασιν. Δὲν ἔμεινε πνευματικὴ ἡ δημοτικὴ ἀρχή, ἥτις νὰ μὴ ἐπιστείλῃ ἡμῖν ἔπαινον καὶ ἐνθάρρυνσιν. Ἀρχιερεῖς, πρόεδροι σωματείων, ἐφημέριοι τῶν ἐν τῇ ξένῃ ἐκκλησιῶν, ἀρχαὶ στρατιωτικαὶ καὶ ναυτικαί, πρεσβευταί, πρόξενoi, δήμαρχοι, ἐκπαιδευτικοί τὰ συγχαρητήρια τῶν ἀνελεύθερον αὐτοὶ τὴν ἀπανταχοῦ δια-
νομήν τῶν «Πατρίων», ἦν καὶ φιλοτίμως ἐξακολούθουσιν ἐκτελοῦντες. Ἡ Κρητικὴ πολιτεία, οἶονε ὑποθετοῦσα τὰ Πα-
τρια, ἐξήτησε νὰ διανέμῃ αὐτὰ ἐπισήμως εἰς τοὺς ἐντεταλ-
μένους τὴν ἐκπαίδευσιν.

Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὁ διὰ τῶν «Πατρίων» ἐπιδοκιμώμενος ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας σκοπός, ἡ ἐνίσχυσις τοῦ τ. τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθηματος, ἡ διάδοσις ὑγιῶν ἀρχῶν καὶ ἡ σμίκρυνσις τῶν ἀποστάσεων μεταξὺ τῶν κεχωρισμένων ἀδελφῶν, ἤρξαντο πραγματοποιούμενα καὶ ἀποφέροντα τοὺς ποθητοὺς καρπούς. Μετὰ συγκινήσεως θ' ἀκούσωσιν οἱ ἐταῖροι, ὅτι πολλὰ καὶ τὸ μικροσκοπικὸν μας φύλλον ἀναγινώσκειται ἐπ' ἐκκλησίας, πληροῦν διὰ τῶν ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου διδαγμάτων τὴν ἑλ-
ψιν ἀναλόγων πρὸς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία ἱεροκηρύκων. Ἐπίσης εὐφροσύνως θὰ μάθωσιν, ὅτι ἐν ἀπωτάταις χώραις τῆς οἰκουμένης ἀποτελεῖ ἤδη συνεκτικὸν δεσμὸν μεταξὺ τῶν μεταναστῶν καὶ ἐπὶ τὴν εὐαρίθμια ἀτυχῶς φύλλα, τὰ ἀπο-
στελλόμενα εἰς ἀσυντάκτους τῶς κοινότητας, γίνονται κέν-
τρα συνενώσεως ὁμογενῶν, δικαιολογούντα τὰ γραφέν ἡμῖν ὑπὸ ἐνθουσιῶδους ἀναγνώστου ἐκ τῆς ἀπωτάτης Ἀσίας: «Διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν «Πατρίων» ἀπεκτηθήκαμεν καὶ ἐκκλησίαν καὶ σχολεῖον». Ἀλλὰ καὶ μόνον τὸ ρηθὲν ἐνώπιον ἡμῶν ὑπὸ τοῦ τῶν ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Στ. κ. Κωνσταντινίδου πρὸς τὸν τότε πρὸεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι «τὰ «Πάτρια» εἶναι τὸ ἀρι-
στον μέσον, ὅπερ διατίθεται πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ψυχῆς τοῦ στρατιώτου»—ὅα ἦτο ὁ ἀριστος τῶν ἐπαίνων, ἂν ὁ αὐτός

ὑπουργός δὲν ἐξεύρισκεν ἀνώτερον, διατάξας δι' ἐγκυκλίου τοῦ τὰς στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ἀρχῶν ἀνὰ μεριμνῶσιν, ὅπως διὰ καταλλήλου πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ὀπλίτας ἀναπτύξεως τῶν ἰδίων τῶν Πατρίων ἐπιτευχθῇ ἡ ἠθικὴ διάπλα-
σις καὶ ἐξαρθῇ τὸ ἐθνικὸν καὶ τὸ θρησκευτικὸν αὐτῶν φρόνημα, διότι ταῦτα εἶναι καὶ δεόν νὰ θεωρῶνται ἡ ἀσάλευτος βά-
σις τῆς μορφώσεως παντὸς στρατοῦ ἀξίου τοῦ προορισμοῦ του».

Κατόπιν παρομοίαν ἐκδηλώσεως ἐπόμενον ἦτο τὸ ποσὸν τῶν 20,000 φύλλων «Πατρίων» μολοντί κατὰ πολὺ ἀνώτερον παντὸς ἄλλου δημοσιεύματος, νὰ μὴ ἐπαρκῇ ἀπὸ πολλοῦ εἰς τὰς ἀπανταχοὺς ἀποστελλομένας ἡμῖν αἰτήσεις. Ἐν σχετικῇ ἀναλογίᾳ ἀποστελλόμενον ἢ διανεμόμενον εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία, εἰς τὸν στρατὸν, τὰς φυλακὰς καὶ εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνας, μολὶς πληροῖ τὸ τρίτον τῶν αἰ-
τήσεων αὐτῶν. Ἐν τῇ γραφείῳ τηρεῖται κατὰ λόγους ἀνεκ-
πληρώτων δυστυχῶς τοιούτων, ἀνερχομένων ἤδη εἰς 33,000 φ. ἐκτὸς τῶν ἐκδιδομένων. Τινὲς δὲ τῶν αἰτήσεων τούτων εἶνε τόσο ἀναγκαῖον καὶ δίκαιον καὶ ἐπέγον νὰ πραγματοποιηθῶσιν!

Ἄς ἐπιτραπῇ ἡμῖν ἡδὴ νὰ προβῶμεν εἰς σχετικὰς τινας ἀνακοινώσεως ἐπὶ χαρακτῆρα ἐμπιστευτικῶν, αἰτινες συνιστῶμεν καὶ ἐν τῇ δημοσιεύσει τῆς παρούσης ἐκθέσεως νὰ παραλει-
φθῶσι δι' εὐνοήτους λόγους.

Τούτων ἔνεκα τὸ Δοικ. Συμβούλιον, καταθέτον σήμερον τὴν ἐντολήν του, ἀφίνει εἰς τὸ διάδοχον μετὰ τῆς κληρονο-
μίας τοιούτων ἠθικῶν κεφαλαίων, ὡς πρωτίστην εὐχὴν τὴν αὐξήσει τῆς ἐκδόσεως, εἰς τρόπον ὥστε σὺν τῇ χρόνῳ νὰ διπλασιασθῇ καὶ τριπλασιασθῇ αὕτη.

Μολοντί ὅμως μόνον ἐξ ἠθικῶν κεφαλαίων ἀποτελεῖται ἡ κληρονομία, ἐν τούτοις ἐκ τοῦ υποβαλλομένου ἀπολογισμοῦ τῆς τριετίας, παρ' ὅλην τὴν ὑπέρβασιν τῶν δαπανῶν καὶ τὸ ἐκ ταύτης προκύπτον ἔλλειμμα, τὰ ἐξαχόμενα συμπεράσματα δὲν φαίνονται ἡμῖν ἀποθαρρυντικά.

Κατὰ τὴν λήξαν τριετίαν αἱ μὲν εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς δρ. 21,340.50 ἥτοι,

Ἐξ ἐγγραφῶν τακτικῶν μελῶν	Δρ.	2,018.10
Ἐξ ἐγγραφῶν εἰσφορῶν διαφόρων	»	1,414.85
Ἐκ τῶν δωρεῶν	»	13,593.55
Ἐκ συνδρομῶν τῶν μελῶν	»	2,439.—
Ἐξ εἰσπράξεων Πατρίων	»	1,704.—
Ἐκ ἀνοικτῶν λησμάτων	»	171.—

Δρ. 21,340.50

Αἱ δὲ δαπάναι εἰς δρ. 29,185.45 ἥτοι,

Δαπάναι ἐγκαταστάσεως	Δρ.	447.30
Διαχειρίσεως	»	4,670.15
Δημοσιευμάτων	»	716.50
Ἐκδόσεως «Πατρίων»	»	23,351.50

Δρ. 29,185.45

Υπερβάσαι τὰς εἰσπράξεις κατὰ δρ. 7,844.95

Ἀλλὰ τὸ μὲν ἔλλειμμα τῶν 7,844 δρ. δύναται νὰ καλυ-
φθῇ κατὰ τὸ ἥμισυ περίπου ἐξ ὀφειλῶν πρὸς τὴν Ἑταιρείαν, ἀνερχομένων εἰς τὸ τέταρτον καὶ πλεον αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῆς ὑποσχεθείσης ἡμῖν ἤδη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως συνδρομῆς, ἡ κυρίως εἰπεῖν ἐπιστροφῆς τῶν εἰς ταχυδρομικὰ τέλη καὶ φό-
ρον χάριτος εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καταβαλλομένων, συν-
δρομῆς, ἥτις ἐκ τύχης μᾶλλον ἢ ἐξ ἄλλου τινας λόγους παρὰ τὴν εὐγλωττίαν σύστασιν τοῦ ἀξιοτίμου ἐκ Τριφυλλίας βου-
λευτοῦ κ. Α. Πονηροπούλου καὶ τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως μὴ ψηφισθεῖσα, προβληματι-
κὴν εἶχε κατάστασιν ἐπὶ στιγμὴν τὴν ἐκδοσὶν τῶν «Πα-
τρίων». Ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς ἀναλύσεως τῶν εἰσπράξεων προ-
δήλωσ ἀποδεικνύεται ὅτι κατὰ μὲν τὸ παρελθὸν ἔτος 1903 τὰ ἔσοδα ἐξισώθησαν σχεδὸν πρὸς τὰς δαπάνας, τὸ δὲ ἔλ-
λειμμα μεταφερθὲν εἰς τὸ 1903, ἀνήκει εἰς τὸ προπαραλθὸν ἔτος, τὸ πρῶτον τῆς ἐκδόσεως καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὸ πενι-

Χροτέρας παρουσιάσαν εισπράξεις. Ἀληθῶς, ἐάν λάβῃ τις ὑπὸ ψιν ὅτι ἐκ μὲν τῶν ἀεγγραφῶν τῶν μελῶν τὸ ἥμισυ περίπου εισεπράχθη κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος ἀπέναντι τοῦ κατὰ τὰ δύο πρὸ αὐτοῦ ἔτη εισπραχθέντος ἐτέρου ἡμίσεως· ὅτι ἐξ ἀετῶν εισφορῶν διαφόρων 25 μὲν δρ. εισεπράχθησαν κατὰ τὸ 1901, 152,55 κατὰ τὸ 1902 καὶ 1,237 κατὰ τὸ 1903· ὅτι ἐξ ἐκτάκτων δωρεῶν 3,100 εισεπράχθησαν κατὰ τὸ 1902 καὶ 6,300 κατὰ τὸ 1903· ὅτι ἐξ ἀεισπράξεων Πατρίων, καταχωρίσεως τούτέστιν ἀγγελιῶν καὶ πωλήσεως σωμάτων, 210 εισεπράχθησαν τὸ 1902 καὶ 1,494 κατὰ τὸ 1903 καὶ ὅτι τέλος ἐκ συνδρομῶν τῶν μελῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος εισεπράχθησαν περίπου 500 δρ. πλείοτεται ἢ κατὰ τὸ προηγούμενον, ἐάν λάβῃ τις ὑπὸ ψιν τὴν ἐνθαρρυντικωτάτην ταύτην αὔξῃσιν τῶν εισπραξέων, τὰς ἀρίστας θὰ συμπεράνῃ ἐλπίδας διὰ τε τὸ 1904 καὶ τὸ ἐν γένει οἰκονομικὸν μέλλον τῆς ἐταιρείας. Ἄλλως τε ὁ πρὸς ἀπόκτησιν παγίων πόρων αὐτῆς πόθος ἤρξατο ὅπωςδῆποτε πραγματοποιούμενος διὰ τῆς περὶ ἐτησίαν ἐκκτονταδράχμων χορηγῶν τῆς ἐκδόσεως τῶν «Πατρίων» ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἣν ἀσμένως ἀπεδέχθησαν καὶ ἰδιῶται φιλογενεῖς καὶ γενναῖοι φρονεῖς ἀλλὰ καὶ σωματεῖα, ὡς ἡ Ἱστορικὴ καὶ Ἐθνολογικὴ Ἐταιρεία, καὶ ὁ Σύλλογος τῶν Ἑμποροῦ παλλήλων Ἀθηνῶν, μέγαν μὲν ἔχοντα τὸν σκοπὸν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ὑστερήματος μάλλον σπεύσαντα νὰ παράσχῃσιν τὴν τιμητικωτάτην διὰ τὰ «Πατρία» ὑλικὴν ταύτην ὑποστήριξιν.

Διὰ τῶν χορηγιῶν τούτων, αἵτινες ἐάν ἀνέλθωσιν εἰς 150 παρεχομένης ὑπὸ Κοινοτήτων, Μινῶν, Δήμων, σωματείων καὶ ὁμογενῶν ἐξασφαλίζεται ἡ ἐκδοσις τῶν «Πατρίων», ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐνισχυθῇ μεγάλως τὸ ὅλον ἔργον τῆς ἐταιρείας, χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ διαδόχου Συμβουλίου, εἰς δ, δεχθέντες μόνον τὰς αὐθορμήτους ἐκδηλώσεις, ἀφίνομεν ἐντελῶς ἀνεκμετάλλετον τὸ ἔδαφος τῆς ἐθνικῆς μεγελοφροσύνης.

Ἐνταῦθα κρίνομεν ἐπίκαιρον νὰ μνημονεύσωμεν τοῦ ὀνόματος τῆς μεγαλόφρονος δεσποίνης Ριζικοῦρ, ἥτις ἐν τῇ πεφωτισμένῃ αὐτῆς φιλογενείᾳ, διαβλέπουσα ἐν τοῖς «Πατρίοις» ὄργανον μεγάλης ἐθνικῆς ὠφελείας, διὰ δύο δωρεῶν αὐτῆς, ἀνερχομένων εἰς 2095 δρ. καὶ αὐθορμήτως δοθεισῶν, ἀλλ' ἐν κρίσει οἰκονομικῇ στιγμῇ, ἔσωσε κυριολεκτικῶς τὸ φύλλον ἀπὸ διακοπῆς, ἐφ' ᾧ καὶ διττὰς ὁμολογοῦν αὐτῇ χάριτας τὸ Δ. Συμβούλιον, ἀνέγραψε τὸ ὄνομα τῆς ὡς πρώτης εὐεργέτιδος τῆς Ἐταιρείας.

Ἄλλ' αἱ εὐχαριστίαι τῆς Ἐταιρείας ἀνήκουσιν εἰς πάντας τοὺς καθ' οἵονδῆποτε τρόπον παρέχοντας αὐτῇ τὰ μέσα τῆς ἐπιδιώξεως τοῦ σκοποῦ τῆς, ἀπὸ τῆς εὐγενοῦς εὐεργέτιδος, καὶ δι' ὅλης τῆς κλίμακος τῶν δωρητῶν μέχρι τοῦ μικροῦ μαθητοῦ τῶν Ζακρυφίων Φιλιππουπόλεως, τοῦ ἀποστείλαντος τὰ 20 λεπτά του καὶ μέχρι τοῦ γηραιοῦ ἀποστράτου κ. Κωλέττη, τοῦ ἐρχομένου κατὰ πᾶν Σάββατον εἰς τὸ γραφεῖον, ὅπως παραλάβῃ 20 φύλλα καὶ διανείμῃ αὐτὰ εἰς τὴν συνοικίαν του ἀδιότι τὰ μέσα του δὲν τῷ ἐπιτρέπουσι νὰ πράξῃ ἄλλο τι ὑπὲρ τῶν «Πατρίων».

Ἐπισκοποῦντες ἐν τέλει τὴν καθόλου ἀνάπτυξιν τῆς Ἐταιρείας, ἀφ' ὅτου ἡ διοίκησις αὐτῆς ἀνετέθη ἡμῖν ὑπὸ τῶν εὐαρίθμων ἰδρυτῶν, εὐρίσκομεν, ὅτι δικαιώματα μὲν ἐγγράφῃς, προκίρητικᾶ ὄντα, κατέβηλλον 106 τακτικὰ μέλη ἀπὸ δρ. 100—2, ἐτησίως δὲ ἡ ἐξαμηνίους συνδρομὰς ἐν ὅλῳ μέλη 150 Ἐτήσια συνδρομαὶ καταβάλλονται ἤδη ὑπὸ 30 ἑκτακτοὶ δὲ δωρεῇ προσεφέρθησαν ὑπὸ 400. Θὰ ἦσαν βεβαίως οὗτοι πολυχρημότεροι κατὰ πολὺ ἂν, ὡς εἴπομεν ἤδη, δὲν εἴχομεν τάξει τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸν διάστημα ὡς ἐποχὴν καλλιτεργίας μᾶλλον τοῦ ἐδάφους ἢ θερισμοῦ. Οὕτω ἐπίσης καὶ τὰ ἔργα τοῦ Συμβουλίου θὰ ἦσαν πλείοτερα ἂν δὲν ἐφρονόμουν ὅτι ἀπαιτεῖτο μακροτέρα προπαρα-

σκευὴ πρὸς ἐπίτευξιν ἀσφαλῶν ἐπιτυχιῶν, ἐν τε τοῖς ζητήμασι τῆς περισυλλογῆς τῶν ἐθνικῶν χορῶν καὶ τῆς μουσικῆς καὶ τῶν ἀσμάτων καθὼς καὶ ἐν ἄλλοις ζητήμασι σχετιζομένοις πρὸς τὸν γενικώτερον τῆς Ἐταιρείας σκοπὸν. Εἴμεθα ὁμως πεπεισμένοι ὅτι ἐν προσεχῇ λογοδοσίᾳ θὰ ἱστορηθῶσιν ὡς πεπραγμένα, ὅσα οἱ μὴ εὐρόντες κεχαραγμένην τὴν ὁδόν, ὠνειροπόλησαν μόνον.

Μεταξὺ τούτων δέον νὰ μνημονεύηται τὸ ὄνομα ἐνὸς τῶν πρώτων ἰδρυτῶν τῆς Ἐταιρείας καὶ συναδέλφου προσφιλοῦς, τοῦ Ἰγνατίου Μοσχάκη, ὅστις πρὸ ἔτους ἀποθανὼν, ἀφῆκε κενὸν μὴ πληρωθὲν ἐν μέσῳ τῶν καταθετόντων σήμερον τὴν ἐντολήν των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1903.

Ἐξ ὀνόματος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Ἰω. Μ. Δαυδέρης

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Πρὸς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς Ἐταιρείας

Ἐξελέξαντες τοὺς λ)σμούς τῆς Διαχειρίσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐταιρείας τῆς ὑπὲρ τῶν Πατρίων Ἀμύνης κατὰ τὴν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1903 τριετίαν, καθ' ἣν αἱ μὲν εισπράξεις αὐτῆς ἀνῆλθον εἰς δρ. 21,340.50. Ἦτοι (ἐπὶ αἱ μερίδες) αἱ δὲ δαπάναι εἰς δρ. 29 185.45 ἦτοι (ἐπὶ αἱ μερίδες) ὑπερβῆται τὰς εισπράξεις κατὰ δρ. 7,844.95.

Εὐρομεν τοὺς λ)σμούς τούτους συμφώνους πρὸς τὸν ὑποβληθέντα ἡμῖν ἀπολογισμὸν τῆς τριετίας, τὰ ἀναφερόμενα δὲ κεφάλαια, ὅντι ἀκριβῆ ἐξαχόμενα τῶν διπλοτύπων καὶ ἀντιστοιχῶν μερίδων τῶν βιβλίων τῆς Ἐταιρείας, κεκλησμένων τῇ 31 Δεκεμβρίου 1903.

Εὐχόμεθα δὲ, ὅπως ἐπιτευχθῇ ὡς τάχιστα τὸ οἰκονομικὸν ἰσοῦγον τῆς Ἐταιρείας, ἐνισχυθῇ δὲ αὕτη ὑλικῶς, ὅπως διὰ παγίων πόρων ἐπεκτείνῃ εἰς ευρύτερον κύκλον τὴν ἐθνωφελῆ αὐτῆς δράσιν.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ

Θ. Κετσῆας, Μ. Ἡλιάδης, Γ. Δέλλιος

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Γεν. Συνέλευσις. Λογοδοσία.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 25 λήγοντος συνήλθεν ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἐταιρείας ἡ Γεν. Συνέλευσις τῶν μελῶν, μετὰ τὴν ἐκλογὴν δ' ὡς προέδρου αὐτῆς τοῦ κ. Μ. Ἡλιάδου ἀρεοπαγίτου, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἐταιρείας κ. Ἰω. Μ. Δαυδέρης ἀνέγνω τὴν λογοδοσίαν τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου κατὰ τὴν λήξαν τριετίαν, καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ ἐκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐκλογὴ Διοικ. Συμβουλίου.

Μετὰ ταῦτα ἡ Γεν. Συνέλευσις προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ διὰ τὴν ἀρχομένην τριετίαν νέου Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἐταιρείας, ἐξελέγησαν δὲ Πρόεδρος ὁ καὶ πρῶν τοιοῦτος ὁ Γ. Παπαδιαμαντόπουλος ὑποστράτηγος καὶ ἀρχηγὸς τοῦ Στρατ. οἴκου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἀντιπρόεδρος ὁ καὶ τῶς τοιοῦτος κ. Μ. Μητσόπουλος καὶ ὁ κ. Γ. Ν. Χατζιδάκις καθηγητὴς τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου, Γεν. Γραμματεὺς ὁ καὶ τῶς τοιοῦτος κ. Ἰ. Μ. Δαυδέρης δημοσιογράφος. Ταμίας ὁ κ. Μ. Ἰορδανόπουλος διευθυντὴς τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν Εἰδ. Γραμματεῖς οἱ καὶ τῶς τοιοῦτοι κ. κ. Ἐμμ. Καλομηνόπουλος δικηγόρος καὶ Π. Π. Κανάκης κτηματίας. Συμβουλοὶ δὲ οἱ καὶ τῶς κ. κ. Κ. Ν. Παπαμιχαλόπουλος πρῶν ὑπουργὸς καὶ Θ. Μαρῖνος Τραπεζίτης καὶ οἱ κ. κ. Μ. Ἡλιάδης ἀρεοπαγίτης, Γ. Σκληρός, Γ. Ἀδέρωφ καὶ Γ. Μπαλταζῆς βουλευταί. Ἰω. Σβορώνος Διευθυντὴς τοῦ Νομισματικοῦ μουσείου καὶ Π. Μ. Μελάς ἀξιωματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ.

Ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ

Ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Θ. Κετσῆας πρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, Γ. Δέλλιος Διευθυντὴς ἐκπαιδευτηρίου, καὶ Θ. Κανάρης Ταμίας τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς.